

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

VOINȚA BISERICII ROMÂNE

ORGAN BISERICESC

ABONAMENTE

In țară pe 1 an 10 Lei
 „ „ „ „ „ 6 luni 6 „
 Afară din țară 1 an 15 „
 „ „ „ „ „ 6 luni 8 „
 Abonamentele se fac pe 6 luni și 1 an.

REDACTAT DE UN COMITET

APARE O DATA PE SEPTEMANA

PENTRU ABONAMENTE ȘI CORESPONDENȚE

A SE ADRESA LA
 Administrația ziarului, Strada Cazarmei 49.
 Scrierile nefrancați se refuză.
 Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

MESAGIUL REGAL.

«*Legea clerului mirin și a seminarelor va răspunde unei cereri așa de des exprimată și va asigura Bisericii române condițiunile necesare pentru împlinirea și d'aci înainte a înaltei și sfintei sale misiuni.*»

Acosta este tot ce făgăduiesc pentru a 27-a oră Mesagiul Regal la deschiderea sesiunii ordinare a Corpurilor legiuitoare. Fără a intra în analiza formelor sub care poate fi privită cererea așa de des exprimată și sub ce auspicii se anunță legea clerului și a seminarelor, constatăm simplu făgăduința că aceste legi vor asigura bisericii condițiunile necesare pentru împlinirea și d'aci înainte a înaltei sale misiuni.

După cum se înțelege, condițiunile necesare Bisericii române, pentru moment destul de amenințate, precum se părea din supărarea ce a avut guvernul și jurnalele oficioase — radicale și conservatoare — pe atitudinea energetică a sântului Sinod în chestiunile în care căuta să-și împlinescă și d'aci înainte înalta și sfânta sa misiune. — Mesagiul Regal voiesce ca ele să fie asigurate; prin ce însă? Prin legea clerului mirin și a seminarelor. Dacă însă va fi, după svonorile deja răspândite, că seminarele vor fi desființate și că clerului mirin i se va ameliora sôrta pe temelii unei remunerări abia cu 25 lei lunar (300 lei anual) preoților de sate, și cu 80 lei lunar, (sau 1.000 lei anual) preoților de la orașe, să nu no așteptăm tocmai la asigurarea condițiunilor necesare Bisericii române, de a-și putea împlini, după cererea așa des exprimată, sânta și înalta sa misiune. Făgăduința M. Sale, în forma ei literară, este expresiunea dorinței ce a exprimat-o mai în toate Mesagiile la deschiderea Corpurilor legiuitoare; de astă-dată însă ea ne transpune chiar speranțele în viitor. Ce va hotărî legea clerului și a seminarelor vom avea să vedem în viitor, dacă într'adevăr va asigura Bisericii române condițiunile necesare vieței ei. Dacă însă M. Sa va lăsa ca să trecă numai ces-

unea la auful națiunii și nu va cere guvernului M. Sale socoteli de a adus la îndeplinire înalta Sa făgăduință, așa de des exprimată, se poate ca și de astă-dată să trecă în Mesagiu cum a trecut de atâtea ori.

De altminteri, când cunoștem cam ce gând are Guvernul în privința modului de a rezolva, de a da soluțiune cesțiunilor anunțate, mai bine preferăm să mai dăinșoacă profecția până va veni vremea, căci, după o dicțetore nouă, *mai este vreme*, și în fine cu toții trebuie să căutăm ca rătăciria din urmă să nu fie mai rea de cât cea d'întăiu.

Dreptul ierarhiei bisericești d'a supra-veghea dezvoltarea religioasă.

II. Colegiul electoral instituit pentru alegerea Episcopilor și Mitropolitilor, reprezintă, în forma lui organică, Biserica ortodoxă română autocefală de răsărit. De vreme ce senatorii și deputații eterodocși nu pot lua parte în acest colegiu și ierarhii bisericești și cu membrii ortodocși ai camerilor, colegiul este o instituțiune eminentă bisericească, că Biserica este în colegiu care se pronunță și alege pe acela care este chemat a completa colegiul episcopal ce reprezintă ființa organică a Bisericii, ca instituțiune divină chemată a cărmui afacerile spirituale, canonice și disciplinare și a păstra doctrina sfântă și neachimbată a Bisericii.

Adversarii Bisericii însă, pentru a supune Biserica puterii laice și a recunoșce statului dreptul de a cărmui Biserica și învățămîntul religios, cred că episcopatul deține puterile sale spirituale, canonice și disciplinare de la puterea laică, luând legile care regulează drepturile Bisericii ca legi emanate de la puterea laică. Un argument ce li-se pare a le servi lor este și dreptul dat prin art. 4 din legea de la 1872 Suveranului țării d'a întări pe alesul Episcop și Mitropolit.

Art. 4 zice: «Alegerea Mitropo-

litilor și Episcopilor se supune prin Ministrul Cultelor la întărirea Domnșcă. După întărirea ei se instalează conform datinelor țerei.»

Cât timp Biserica română a fost dependintă de Patriarhul de Constantinopol, ori-ce alegere de Arhiepiscop, Episcop ori Mitropolit făcută de țeră după usul îndatnat, se întărea de Patriarhul care binecuvînta alegerea făcută, și fără de aceli binecuvîntare întărirea Domnșcă nu însemna nimic.

Când Biserica română s'a proclamat neatârnată de ori-ce Kiriarhie străină, aceli neatârnată (autocefalie), până la recunoșcerea ei de sinodul Patriarhal, n'avea nici o însemnătate față cu Biserica ecumenică, așa că, de și legile noastre bisericești o decretaseră, totuși binecuvîntarea Patriarhului pentru hirotonirea Arhiepiscopului ales de Sinod a urmat să se oară până la recunoșcerea autocefaliei.

Dacă atârarea Bisericii române de scaunul Patriarhal de Constantinopol atinge pozițiunea Bisericii în statul liber al României, apoi neatârarea nu putea să înțelgă crearea unei situațiuni de o natură umilitore Bisericii prin faptul că alegerea Arhiepiscopilor, Episcopilor și Mitropolitilor se confirmă de către Capul Statului. Confirmarea acosta nu poate avea alt sens, nu poate avea sensul că puterile Episcopatului emană de la puterea laică, ci ea este simplu expresiunea strânsel legături între Biserica și Stat, și ea chiar se impune ca o datorie șefului politic d'a aduce la cunoștința țerei actul îndeplinit de marea colegiu.

Întru ce dar confirmarea dată de Suveranul politic anihilază autoritatea personală, juridică, canonică și organică a Bisericii d'a dirigo ea dreptul ei canonic și d'a nu recunoșce un act al Ministrului politic când el ar fi contrariu dreptului ei canonic fie în învățămîntul religios, fie în acela al disciplinei canonice și spirituale? Legea, înainte de a spune că alesul Episcop se confirmă de Capul Statului a spus că ea recunoșce ființa organică a Bisericii și autoritatea ei peste tot ce ideea religioasă pune sub privegherea legitimă și canonică a Epis-

copului. Ce alt înțeles poate să mai aibă dreptul de întărire dat Suveranului? A putut legea să înțelgă cum că Suveranul politic al Statului deține puterea bisericească pe care la rindul Sôu o delegă aceluia pe care i l'a designat colegiul electoral? Care lege a țerei, politică ori bisericească, a declarat pe Suveranul țării pontifice bisericești? Constituțiunea țerei n'a exprimat nici chiar dreptul ce l'a exprimat legea de la 1872 în art. 4, lege care n'a eșit din duhul bisericii naționale, nici din duhul națiunii creștine a poporului român, ci din duhul cuceririlor secol. XIX, de care au fost îmbibați toți aceia cari socotesc că Biserica, neatârnată de Kiriarhie străină, trebuie să fie atârnată de voința guvernului politic.

O Biserică creștină ortodoxă de răsărit nu poate sta în unitatea Bisericii ecumenice a lui Christos, dacă ar permite inovațiuni în doctrină, în disciplina dreptului organic, aședat pe temelii apostolică, în disciplina cultului; ea s'ar face culpabilă de rătăciră, ar fi un membru compromis al Bisericii universale căruia i s'ar imputa că a pricinuit întru păcate, care ar fi acusată că s'a curbat după D-șei străini și s'a despărțit de prietenii săi.

Dacă Monarhul, Suveranul politic al țerei ar concentra în mâinile sale puterile Bisericii, puterea afacerilor spirituale, canonice și disciplinare, dacă art. 4 din lege ar înțelge că puterile Episcopatului Bisericii emană de la puterea laică, Biserica ar înceta de a mai fi Biserica apostolică, sfântă și sobornicească și mărturisirea credinței din art. IX al simbolului credinței n'ar mai fi o dogmă a Bisericii, pe care se întemeiază totă dezvoltarea organică și disciplinară a ei.

Din cele duse trebuie să înțelegem că art. 4 cu dreptul Suveranului d'a întări pe Episcopul ales nu coprinde în sine ideea că dreptul bisericesc aparține puterii laice. Afară de înțelesul că întărirea Domnșcă exprimă strînsa legătură între Stat și Biserică și că ea se impune chiar ca o datorie șefului Statului